Notes du mont Royal
www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Res. 1104 4

Res. 1104

¶ Complures LVCIANI dialogi a Deſiderio Eraſmo Roterodamo vtriuſqꝫ lingue doctiſſimo: in latinum conuerſi. Additis fabularū & difficilium vocabulorum explanationibus.

Diſtichon ab Hadriano Barlādo luſum.

¶ Grecia me genuit: nuper facundus Eraſmus
Tranſtulit in latium: munere plaude puer.

¶ Leuini Linij Endecaſyllabon
ad puerum emptorem.

¶ Quid queris puer? atticum ſalinum?
Hoc paruo dabit ere Lucianus.
Quid fandi latios petis lepores?
Hos paruo dabit ere Lucianus.

Petrus Aegidius ſcholę Anuerpienſ. tyrunculis .S.

FOrtunatos imprimis vos iudico feliciſſimi adoleſcentuli/ p̄ſertim hoc ſeculo prorſus aureo: in quo litterę ſynceriores (rudi barbarorum inſcitia defedatę) non paucas prouincias illuſtrare ceperunt/ adeo vt iam paſſim videamus tātum ineſſe litterarum ephebo/ q̄ȝ olim ſeni: qui totam ętatem non ſine magno candelarum diſpendio/ in Alexandro ⁊ Gloſſa notabili detriuit. Quod haud dubie partim doctis ⁊ litteratis/ partim ludimagiſtrorum debemus induſtrię. quorum opera et reſurgūt et vegetantur litterę. Agite igitur Iuuenes optimi/ et hoſce Luciani dialogos/ ab Eraſmo viro eloquētiſſimo verſos: quos veſter Gymnaſiarcha ſcholijs feliciſſime eſt interpretaturus: accipitote. et pro Hortena/ atq̄ȝ id genus ſordidis/ ⁊ vix cocis dignis fabulamētis ediſcitote. Quibus nihil neq̄ȝ ſalſius: neq̄ȝ eruditius. nō enim parum fructus ⁊ emolumenti vobis ſuppeditabunt: ſi oratiunculas veſtras/ huiuſmodi colloquutiunculis admiſcueritis: id quod demum ętate ſubuectiores intelligetis. Bene Valete.

¶ Adriani Lucę ad puerū politioris litteraturę cupidum Endecaſyllabon.

¶ Caſtę rumpe moras puer mineruę
Quem lingue auſonię tenet libido
Adsis/ huc propera/ hunc capeſſe librum
Dextra precipiti/ et reuolue ſepe.
Qui non barbarie ſcatet nociua.
Nec de vandalico ſolo eſt profectus
Verum eſt eloquij nitens lepore
Romani: ſalibus meris refertus.
Eſt et ſcommatibus iociſq̄ȝ abundans.
Prauas mordicus inuehens in artes
Et mores hominum: ſimul deorum
Irridens miſerum chorum ethnicorum
Vir doctiſſimus vndecunq̄ȝ Eraſmus
Princeps eloquij vtriuſq̄ȝ lingue
Fecit parue puelle Lucianum
Argiuum/ latijs loqui camenis.

¶ Cnemonis ac Damippi dialogus: Eraſmo interprete. Cnemon.

HOc illud eſt quod vulgo dici conſueuit hinnul⁹ leonē.
DA. Quid iſthuc eſt quod tecū ſtomacharę Cnemō?
CNE. Quid ſtomacher rogas? Equidē herede reliq
quendā pter animi ſententiā: videlicet aſtu deluſus miſer: his qꝫ
maxime mea cupiebā habere pteritis. DA. Sed iſthuc quinam
euenit? CNE. Hermolaū nobilē illū diuitē/ quū orbus eſſet: im
minēte morte captabā/ aſſidens atqꝫ inſeruiēs. Neqꝫ ille graua
tim officiū meū admittebat. At interim illud qꝫ mihi viſum eſt
ſcitū ꝯſultūqꝫ: vt teſtamentū pferrem ac publicarē: quo illū rerū
meaꝝ in ſolidū herede inſtitueram: nimirum vt ille viciſſim idē
faceret: meo pvocatus exemplo. DA. At quid tandē ille? CNE.
Quid ille ſuo in teſtamento ſcripſerit/ id qdem ignoro. Ceterum
ego repente atqꝫ inſperato e vita deceſſit: tecti ruina oppreſſus. Et
nūc Hermolaus mea poſſidet: lupi cuiuſpiā in morem ipſo ha-
mo cum eſca pariter amiſſo. DA. Imo non eſcam modo cū ha-
mo/ quin etiā te quoqꝫ piſcatorē ſimul abſtulit. Itaqꝫ technam
iſtā in tuū ipſius caput ſtruxeras. CNE. Sic apparet: idqꝫ adeo
deploro.

¶ Hinnilus leonem: ſubaudi cepit/ vicit/ pvocat/ aut ſimile aliqd. Hoc adagio pul-
chre vtimur/ quū fortiorē ſuperari a debiliori: aut indoctum certare cum doctiſſimo
ſignificare voluerim⁹. vt in prouerbiorum chiliade prima docet Do. Eraſmus grece
latineqꝫ iuxta doctiſſimus. Eſt autē hinnulus teſte Valla ceruoꝝ/ capreoloꝝ/ dama-
rum/ leporum/ ſimiliumqꝫ animaliū filius. Preter animi ſentētiā. i. cōtra volūtatem
& deſyderiū. nam pter interdum p contra capitur. & ſententia voluntatem/ animiqꝫ
arbitrium aliqn ſignificat. et idem eſt/ ex animi ſententia: & ex ſententia/ ſine gtō a.
Aſtu. i. aſtutia & calliditate. Teren. in Eunu. q ſi aſtu rem tractauit. Inſeruiens. i. ob
ſequens/ & quaſi ſeruientis officiū pſtans Nā ſeruire eſt ſeruoꝝ/ inſeruire vero ami-
coꝝ. Scitū. i. vafrum & egregie bellū: cōſultūqꝫ. i. ſapiētię plenū. In ſolidū/ integre et
oim bonoꝝ meoꝝ heredē. Ham⁹ inſtrumentū q piſces capiuntur vnco in eſca latētē
a quo piſcatores hamiotę nolantur. Techna dr a noſtris ars ſeu fallacia. Terē. par
menonis tam ſcio eſſe hanc thechnam/ q me viuere.

Zenophantȩ et Callidemidȩ Dialogus Eodem interprete. Zenophantes.

At tu Callidemides/ quo pacto interiſti? Nā ipſe quē-
admodum Diniȩ paraſitus quum eſſem/ immodi-
ca ingurgitatiōe p̄focatus fuerim/ noſti: aderas eīm
morienti. CAL. Aderam zenophantes. Porro mihi nouum q̄d-
dam atq; inopinatum accidit. Nā tibi quoq; notus eſt Pteodo-
rus ille ſenex. ZEN. Orbum illū dicis/ ac diuitem/ apud quē
te aſſidue verſari conſpiciebam? CALL. Illum ipſum ſemꝑ
captabam/ colebāq;: id mihi pollicēs fore: ut meo bono q̄primū
moreretur. Verum quum ea res in longum proferretur: ſene vi-
delicet vel ultra tithonios annos viuente: compendiariam quan-
dam excogitaui viam: qua ad hereditatem ꝑuenirē. Siquidē em-
pto veneno/ pocillatori perſuaſeram: ut ſimulatq; Pteodor⁹ po-
tum poſceret: bibebat aūt prolixius: p̄ſentius in calicem inijceret,
haberetq; in promptu/ porrecturus illi. Quod ſi feciſſet: iureiurādo
confirmabā/ me illum manumiſſurum. ZEN. Quid igitur
accidit? nā inopinatū quiddam narraturus mihi videris. CAL.
Vbi iā loti veniſſemus: puer duob⁹ paratis poculis/ altero Pte-
odoro cui venenum erat additum: altero mihi: neſcio q̄ modo er-
rans/ mihi venenum. Pteodoro porrexit innoxium. Mox ille q̄-
dem bibit: at ego protinus humi porrectim ſtratus ſum: ſuppoſi-
titium videlicet illius loco funus. Quid hoc? Rides zenophāta?

Atqui non conuenit amici malis illudere. ZENO. Rideo pro ſecto: nā eleganter ac lepide tibi hec res euenit Porro ſenex ille qd interim? CTX. Primum ad caſum ſubitum atqꝫ inexpectatū ſane conturbat⁹ eſt. Deinde ſimul atqꝫ intellexit: id quod accide rat: puta pocillatoris errore factum: riſit et ipſe. ZENO. Recte ſane Tam etſi non oportuit ad compendium illud diuertere. ſi quidem veniſſet tibi populari vulgataqꝫ via tuti⁹ certiuſqꝫ: etiam ſi pau lo ſerius.

Finis.

¶ Paraſitus dr qui aliorum menſas ſequitur/homo cibo ventriqꝫ deditus: cuius gra tia nihil non patitur & facit. Orbus dr quicunqꝫ re aliqua cara priuatus eſt et ꝓpe parens amiſſis liberis/filius etiam priuatus parentibus orbus dicitur. Captabam ipſum. i. blanditijs eius hereditatem venabar/et appetebam. Tithonus laomedon tis filius: et Priami frater ab aurora dilectus/ et raptus fuit: ex qua filium Menno nem genuit cumqꝫ longiſſimam optaſſet vitam & obtinuiſſet/poſtea in cicadam ver ſus eſt. Inde tithonios annos pro longa viuacitate pulchre vſurpamus. Compendi ariam viam. i. breuem. compendiū breuitas/ſeu breuis via. Pocillator vocabulo pꝰ eleganti dr poculoꝝ miniſtrator ſiue pincerna. Preſens venenum/potēs efficax qd ſtatim operatur. In promptu. promptu tn̄ in ablto legitur. Habere in promptu/eſt habere paratū. Sed promptus a/um. idem eſt quod ad agendum paratus. Manus mittere/eſt ſeruo libertatem donare. dn̄s enim dum ſeruū manumitteret/capiti ei⁹ manum imponebat: ipſumqꝫ vertebat dicēs/ eſto liber. Porrectim aduerbium wt ghestreckt.

Menippi et Tantali Dialogus. Eodem Eraſmo interprete. Menippus.

Quid eiulas o Tantale: aut quid tuā deploras fortunā: ſtagno imminēs? TAN. Quoniā ſiti enecor Menip pe. ME. Uſqꝫ adeo piger es atqꝫ iners: uti non vel pꝛo nus incūbens bibere noris: vel caua vola hauriēs? TAN. Nihil profecto/ſi procumbam. Refugit enim aqua: ſimulatqꝫ me pꝛo pius admoueri ſenſerit. qꝙ ſi quando hauſero/oriqꝫ coner applica re: prius effluxit/qꝫ ſumma rigem labia Atqꝫ inter digitos efflu ens aqua/haud ſcio quomodo rurſus manum meam aridā re

inquit. ME. Prodigioſum quiddã de te narras Tantale. Verum dic mihi: iſthuc ipſum quorſum opus eſt bibere? quũ corpore careas? Nã illud quod eſurire poterat aut ſitire/ in Lydia ſepultum eſt. Ceterum tu quũ ſis animus: qui nã poſthac aut ſitire q̃as: aut bibere? TAN. Atqui hoc ipſum ſupplicij genus eſt: vt aĩa perinde quaſi corpus ſit/ ita ſitiat. ME Age hoc ita habere credimus: quãdoquidẽ affirmas te ſiti puniri. At quid hinc acerbi tibi poterit accidere? Num metuis ne potus inopia moriare? At eq̇dem haud video alteros inferos: ſi quis hos relinquat: neq; locũ aliũ in quem morte demigret quiſpiã. TAN. Recte tu quidem dicis. Verũ hoc ipſum ſupplicij genus eſt: ſitire/ quũ nihil ſit opꝰ. ME. Deſipis Tantale: & vti verum tibi fatear/ non alio potu videris egere/ q̃ʒ veratro mero. Nã diuerſum quiddam pateris/ ijs quos canes rabioſi momorderint: vt qui nõ aquã/ quẽadmodũ illi: ſed ſitim horreas. TAN. Ne veratrũ q̇dem recuſarim bibere Menippe: ſi liceat modo. ME. Bono es animo Tãtale: certũ habens: nũq̃ʒ fore/ vt vel tu/ vel reliquorum manium quiſpiam bibat. Neq; etiã fieri poteſt. q̃ʒq̃ʒ non omnibus/ quemadmodũ tibi/ pœna adiudicata eſt/ vt ſitiant/ aqua illos nõ expectãte.

¶Tantalus Iouis ex Plote nympha filius/ & rex phrygum fuit: qui dijs Pelopen filium epulandum appoſuit. ob quod facinus in infernum a Ioue detruſus/ hac pęna afficitur: vt cum ſit vſq; ad mentum in limpidiſſima aqua detruſus: & ſupra naſum arbor redolentibus pomis dependeat/ ſiti tamen & fame crucietur. Ouidi. in ibim. Poma pater Pelopis preſentia quęrit: et idem Semper eget liquidis/ ſemper abundat aquis. Pronus/ flexus in faciem. Vola/ media pars manus vel pedis concaua. Simulatq; vel ſimulat .i. ſtatim/ tum/ poſtq̃ʒ. Lydia regio eſt minoris aſię/ phrygię ab exortu vicina. Veratrum herba eſt qua cerebrum & bilis purgantur. Liuius. Druſus cum morbo comitiali laboraret/ ſumpto veratro liberatus eſt. teſte Plinio/ inſaniē etiam hominis emendare putatur. Manes dicuntur animę mortuorũ et dij inferi.

Menippi ac Mercurij Dialogꝰ Eraſmo interp̃te.

MENIPPVS:

A Tubinam formoſi illi ſunt ac formoſę Mercuri? Ducito me: docetoq; / vtpote recens huc profectū hoſpitē MER. Haud mihi licet per otium Menippe. quin tu iſthuc ipſo e loco dextrorſum oculos deflecte Illic ⁊ Hiacynthꝰ eſt. ⁊ Narciſſus ille. ⁊ Nireus. ⁊ Achilles. ⁊ Tyro. ⁊ Helena. ⁊ Leda: breuiter quicquid eſt veterum formarum. ME. Equidem pręter oſſa nihil video: caluariaſq; carnibus denudatas. inter q̄ omnia / nihil ſit omnino diſcriminis. MER. Atqui hęc ſunt q̄ poetę cuncti mirantur ac celebrant: oſſa ſcilicet q̄ tu videris contēnere. ME. At Helenā ſaltem mihi cōmonſtra Nam ipſe eādem haud queam dignoſcere. MER. Hęc videlicet caluaria Helena eſt. ME. Et huius ſcilicet oſſis gratia / mille naues ex vniuerſa Grecia / acto delectu / ſunt implete: tantaq; tum grecorum / tum barbarorum multitudo cōflixit: tot vrbes ſunt euerſę? MER. Cęterum Menippe non vidiſti mulierem hanc viuam. qd̄ ſi feciſſes / forſan diceres tu quoq; / vitio dandum nō eſſe Pro tali muliere diu tolerare labores. Alioqui ſi quis flores etiam arefactos marcidoſq; contempletur: poſteaq̄ coloris decus abiecerint: deformes nimirum videantur. At iidem / donec florent / coloremq; obtinent / ſunt ſpecioſiſſimi. ME. Proinde illud iam demiror Mercuri / ſi greci non intellexerunt: ſeſe pro re vſq; adeo momentanea / queq; tam facile emarceſceret / elaborare. MER. Haud mihi vacat tecum philoſophari: quare delecto loco / vbicunq; ve-

lis/ proſterne temet ac recumbe. Mihi iam aliȩ ſunt traducen-
dȩ vmbrȩ.

Recens.i. recenter/ nomen pro adverbio. Vergi. Sole recens orto. Hiacynthus puer fuit formoſiſſimus ab Apolline adamatus/ quem cum ille imprudens diſco necaſſet/ in florem rubrum vertit. qui etiam vocatur hiacynthus. Narciſſus Cephiſi fluminis ex Lyriope nympha filius fuit admodum formoſus. qui cũ a multis nymphis amaretur/ et omnes ſuperbe contemneret: tandem cum ſe in fonte conſpicatus eſſet ſua ipſius forma captus contabuit/ et in florem purpureum mutatus eſt. Achilles pelei et tethidis nymphȩ filius robore et forma pręter cęteros grȩcos inſignis. Tyro pater fuit Didonis ſecundũ Juſtinum. aliquando eſt appellatiuũ/ et ſignificat nouus miles. Leda fuit Tyndari regis coniunx cum qua Juppiter in forma cygni concubuit et illa duo oua protulit/ ex quorum vno nati ſunt Pollux et Helena. ex altero Caſtor et Clytemneſtra. Caluaria caput mortui carne nudatum. Alioqui ſine n littera ſcribendum eſſe pręcipit Caper grammaticus diligẽtiſſimus: et ſignificat interdũ aliter/ interdum pręterea.

Menippi/ Amphilochi/ Trophonij diſceptatio. Eodem interprete. MENIPPVS

Vos nimirũ Trophonie atq; Amphiloche/ quum ſitis mortui: tamen haud ſcio quonã modo/ phanis eſtis donati/ vateſq; credimini ac ſtulti mortales deos eſſe vos arbitrantur. TRO. Quid? an nobis igitur imputandum ſi per inſcitiam illi de mortuis huiuſmodi opinantur? ME. Atqui non iſta fuiſſent opinati: ni vos/ tum quum viueretis/ eiuſmodi quędam portenta oſtentaſſetis/ tanq; futurorum fuiſſetis pręſcij q̃ ſiq; p̃dicere potuiſſetis/ ſi qui percontarentur. TRO. Menippe nouerit Amphilochus hic/ ipſi pro ſeſe reſpondendum eſſe. Cęterum ego heros ſum/ vaticinorq; ſi quis ad me deſcenderit. At tu videre nunq; omnino Lebadiam adiſſe/ neq; enim alioqui iſta non crederes. ME. Quid ais? Equidem niſi Lebadiã fuiſſem profectus: ac linteis amictus offam ridicule manu geſtãs/ per anguſtum aditũ i ſpecum irrepſiſſem/ nequaq; fieri potuiſſet/ vt te defunctum eſſe cognoſcerem perinde atq; nos ſolaq; pręſtigia-

tura reliquos antecellere. Sed age per ipſam diuinandi artē/ qđ tādem eſt heros? neq3 enim intelligo. TRO. Eſt quiddam partim ex homine/ partim ex deo compoſitum. ME. Nempe/ q neq3 ſit homo (quēadmodū audio) neq3 deꝰ/ verum pariter vtrūq3. Ergo dimidia illa tui ac diuina pars/ q̄ nunc receſſit? TRO. Reddit oracula Menippe in Beotia. ME. Haud intelligo qđ dicas Trophonie/ niſi ꝙ illud plane video/ te totum eſſe mortuū.

¶ Phanum templum dicitur ſiue a Fauno: qui teſte Probo primus conditor fuit: ſiue a fando/ quia dum pontifex maximus templum dedicat certa verba fatur. Lebadia oppidum eſt antiquum in terra bęotia/ teſte Gellio. li. xij. ca. v. Oſſa appellatur omnis res/ quę in tumorem creſcit: vnde fruſta carnis oſſas vocamus. Feſtus pompeius oſſam porcinam cum cauda oſſam penitam dicebat. Preſtigiatura ars decipiendi et eludendi oculos per incantationem ⁊ agilitatem celeritate aut alio quouis modo. Oraculum reſponſum. Bęotia regio eſt europę iuxta atticā/ in ea thebę ciuitas fuit non cedens athenis claritate.

Charontis ac Menippi Dialogus. Ex eiuſdem interpretatione.

CHARON

REdde naulū ſceleſte. ME. Vociferare ſi quidē iſthuc tibi voluptati eſt Charon. CHA. Redde inquā qđ p̄ traiectione debes. ME. Haud quaq̄3 auferre q̄as: ab eo q̄ non habeat. CHA. An eſt quiſq3 q̄ ne obulum quidē habeat? ME. Sit ne aliꝰ q̄ſpiā p̄terea eq̄dē ignoro. Ipſe certe nō habeo. CHA. Atq̄ p̄ſocabo te p̄ ditē impuriſſime/ ni reddas. ME. At ego illiſo baculo tibi cōminuā caput. CHA. Nū ergo te tā lōgo traiectu gratis tranſuexero? ME. Mercurius meo noīe tibi reddat: vt q̄ me tibi tradiderit. MER. Belle mecū agat p̄ Jouē ſi q̄dem futuꝝ eſt/ vt etiā defunctoꝝ noīe p̄ſoluam. CHA. Haud omittā te. ME. Quin tu igitur hac grā p̄ge vt facis/ nauim trahere: q̄3q̄3 qđ nō habeo q̄nā auferas? CHA. At tu neſciebas quod

ubi fuerit adportādū? ME. Sciebā q̄dē. verū nō erat. Quid igi
tur? nū ea gr̄a erat mihi ſp in vita manēdum? CHA. Sol⁹ ergo
gloriaberis te grat; fuiſſe trāſuectū. ME. Haud gratis/o p̄clare
ſiq̄dē & ſentinā exhauſi & remū arripui: & vectorū oīm un⁹ nō eiu
laui. CHA. Iſta nihil ad naulū. obulū reddas oportet. neqȝ eñ
fas eſt ſec⁹ fieri. ME. Proinde tu me rurſū in vitā reuehe. CHA
Belle dicis/ nimirū ut v̄bera etiā ab Aeaco mihi lucrifaciā. ME.
Ergo moleſt⁹ ne ſis. CHA. Oſtēde q̄d habeas in pera. ME. Lu
pinū ſi velis & Hecatę cenā. CHA. Vñ nobis hūc canē adduxiſti
Mercuri? tū q̄lia garriebat inter nauigādū? vectores oēs irridēs
ac dicterijs icēſſens/ unuſqȝ cantillās/ illis plorātib⁹. MER. An
ignoras Charō quē virū trāſuexeris? plane liberū/ cuiqȝ nihil oīno
curę ſit. Hic eſt Menipp⁹. CHA. Atq̄ ſi unq̄ȝ poſthac te recepero.
ME. Si receperis/ o p̄clare. ne poſſis q̄dem iterum recipere.

¶ Charon noctis & herebi fili⁹/ tria inferni flumia ſeu paludes obſeruare dr̄ puta Acherontē/ ſtygem/ et cocytū & alas mortuorū ad p̄fundū herebi tranſuehit: quē Vgi. in ſexto pulchre deſcribit. Portitor has horrēdus aquas & flumia ſeruat. Terribili ſqualore Charon cui plurima mēte Canicies inculta iacet/ ſtant lumia flāma. Sordid⁹ ex humeris nodo depēdet amict⁹. Ipſe ratē conto ſubigit/ veliſqȝ miniſtrat. Et ferruginea ſubuectat corpora cymba. Iā ſenior ſȝ cruda deo viridiſqȝ ſenect⁹. Naulū preciū q̄d naute p̄ vectura ſoluit̄ Iune. Furor eſt poſt oīa perdere naulum. Traijcere .i. trāſuehere ſiue tranſportare. Vn̄ Traiect⁹ loc⁹ vbi hoies et res traijciūtur eē veer Sentina loc⁹ eſt in ima naui ad quem ſordes vndiqȝ defluit. & aqua ipa in ima naui Ut ſequēte relatio pulchre capit̄ p̄ quip̄pe ſiue vtpote. Vector ſcat & eū qui vehit et eū qui vehit̄. Hecate triformis vmbrarū eſt dea ſic dicta/ vel q̄ cētū victimis placetur vel q̄d cētū ānos faciat errare ſepultos. Tortelli⁹ & pleriqȝ alij putāt eandē eē cū p̄ ſerpina/ verū Lucian⁹ a p̄ſerpina hecaten in necromātia ſeparat. Per cęnā hecatę vi lē & parcā intelligas. Nā vmbre victitāt malua & aſphodelo viliſſimis herbis. p̄ſes menades piſces. & triglas i delitijs eē hecate atqȝ illi ſacras teſtat̄ Athene⁹. li. vij. Nā hi piſciculi viliſſimi ſt. & trigla etiā a nōie d̄r q̄ nūer⁹ hecate ſacer ē. Ita me do cuit (niſi memoria fallor) vndicūqȝ dociſſim⁹ Eraſmus. Dicteria ſcribit Macrobius oīa q̄ facete/ & breuiter/ & acute dicuntur/ ea dicteria appellari.

Crateteis ac Diogenis CRATES.

MOerichū diuitē noueras ne Diogenes? illū inquā ſu
pra modū diuitē: illū Corintho p̄fectū: cui tot erāt na

nes omnium mercibus: cuius conſobrinus Ariſteas / quum ipſe q3 diues eſſet / Homericū illud in ore ſolebat habere. Aut me con/ fice tu: aut ego te te. DIO. Cuiꝰ rei grā ſeſe captabāt inuicē Crates? CRA. Hereditatis cauſa / quū eēnt eq̄les / vterq3 alterꝰ captabāt. Jāq3 teſtamēta publicauerāt ābo: in q̄bꝰ Merichꝰ (ſi prior moreret̄) Ariſteam oīm rer̄ ſuar̄ dn̄m relinq̄bat Merichū viciſſim Ariſteas / ſi q̄dē ipſe prior e vita decederet Hec igit̄ cū eēnt in tabulis ſcripta / illi inter ſeſe captabāt: ⁊ alter alterꝰ adulationibꝰ obſequijſq3 ſupare ptendebat. Porro diuini / haud ſcio vtrꝰ ex aſtris id qd̄ futurꝰ ſit ꝯiectātes an ſomnijs quēadmodū Chaldei faciūt: qn ⁊ Pythius ipſe: nūc Ariſteā victorē fore pnūciabat: nūc Merichū ac trutina q̄dē interim ad hūc / interim ad illū ppēdebat. DIO. Quid igit̄ tādē euenit? Nā audire eſt opepciū Crates CRA. Eadem die mortui ſunt ambo. Ceterꝰ hereditates ad Eunomiū ac Thraſyclē deuenerūt: q̄r vterq3 cognatꝰ illis erat Atq̄ de his nihil pdixerāt diuini futurꝰ / vt tale quippiā accideret. Etenim quū Sicyone Cirrhā v̄ſus nauigarēt / medio in curſu / obliquo orto iapige / eo ſunt depulſi. DIO. Recte fctm̄. At nos cū eſſemꝰ in vita nihil eiuſmōi alt̄ de altero cogitabamꝰ. Neq3 eñi ego vnq̄3 optabā: vt moreret̄ Antiſthenes / q̄ nimirꝰ baculꝰ illiꝰ ad me rediret heredem (habebat aūt egregie validum) quem ipſe ſibi parauerat oleaginum: neq3 tu Crates opinor deſyderabas: vt me mortuo / in poſſeſſionum mearum ſucceſſionem venires puta dolij / ac pere: in qua quidem lupini Chenices inerant due. CRATES.

Neqȝ enī mihi q̄cq̄ȝ iſtis rebus erat opus. Imo ne tibi quidē Diogenes/ſi qd ē q̄ ad rē ptinebāt: q̄cq̄ȝ tu Antiſtheni ſuccedēs accepiſti. deinde ego ſuccedens tibi. ea nimirū multo ſunt potiora multoq̄ȝ ſplēdidiora q̄ȝ vel perſaꝝ imperiū. DIO. Quenā ſunt iſta q̄ dicis? CRA. Sapiētiā inq̄ȝ/frugalitatē/veritatem/libertatem. DIO. Per Iouē memini me in iſtiuſmodi opū hereditatē Antiſtheni ſucceſſiſſe/tibiq̄ȝ eas longe etiā maiores reliq̄ſſe. CRA. Verum reliqui mortales hoc poſſeſſionum genus aſpernabantur/neq̄ȝ quiſq̄ȝ nos ob ſpem potiunde hereditatis obſequijs captabat: ſed ad aurū ōnes intēdebant oculos. DIO. Nec mirū. Neq̄ȝ enī habebant/quo facultates eiuſmodi a nobis traditas acciperēt. q̄ pp̄ rimoſi iam vitiatiq̄ȝ delicijs/non aliter q̄ȝ vaſa carie putria. Quo fit vt ſi q̄ñ q̄s in illos infundat/vel ſapientiā vel libertatem/vl̄ veritatem: effluat illico perſtilletq̄ȝ fundo quod immiſſum eſt continere non valente. Cuiuſmodi quiddā ꝛ Danai filiabus aiunt accidere/dum in dolium pertuſum hauſtam aquam important. At q̄dem aurum dentibus/ꝛ vnguibus/omniq̄ȝ vi ſeruabant. CRA. Proinde nos hic quoq̄ȝ noſtras poſſidebimus opes. Illi ſimulatq̄ȝ huc venerint/obulum duntaxat ſecū ferent/ac ne hunc quidem vlterius q̄ȝ ad portitorem.

¶ Corynthus vrbs fuit Achaię in faucibus Iſthmi ſita. ¶ Conſobrini proprie dicuntur duarum ſororum filij: ſicut patrueles duorum fratrum filij. qui vero ex ſorore et fratre progeniti ſunt. amitini vocantur. ¶ Equales dicuntur quę eorundem ſunt annorum. Teren. in adel. Amicum noſtrum ſimilē atq̄ȝ equalem. ¶ Chaldea regio eſt aſię arabię contermina in qua Babylon ciuitas magna fuit. Chaldei primo ſyderū obſeruatione futura predicere ſolebant/et poſtea vanitate eorum aucta artibꝰ quibuſdā ſubuijſq̄ȝ ꝛ maleficijs ſcire ſe omnia/et poſſe profitebantur. ¶ Pythius vnum eſt ex cognomentis appollinis a pythone ſerpente/quem interfecit. ¶ Trutina idē

eſt quod ſtatera. iſ trutino et trutinor deponens. Perſi. Exporrecto trutinantur verba labello. ¶ Sicyon fuit Plinio teſte achaię oppidum. fuit item eodem teſte inſula in mari ęgęo ex oppoſito ad epidaurum quam altã eſſe dicunt. ¶ Cyrrha teſte ſtrabone in nono Urbs eſt vetuſta ſub cirphin pnaſſi rupe ad mare locata/ e regione Sicyonis poſita. ab qua incipit ad Delphos aſcenſio. ibi eſt antrũ cyrrheum phebi oraculo celiberrimum ¶ Iapix ventus eſt occidentalis/ quẽ Gellius caurum ſiue corum eſſe putat ¶ Chenix eſt cibi diurni menſura. Danaus belli priſci filius ex pluribus cõiugib⁹ qnqginta filias habuit: que cũ qnqginta filijs. Egiſthi fratris danai nupſiſſet eos omnes vna nocte interfecerunt preter Hypermeſtrã quę lino viro ſuo pepcit: ob qd nephas hac pena fingunt apd inferos dãnatę Danaides. vt aſſidue in vrnis fũdo carẽtib⁹ haurire aqs cogant. Portitorẽ. i. Charontẽ Portitor em dr q vehit hoies de littore ad litt⁹ l de naui ad litt⁹ Abuſiue et q portat Portitor dr ſic vector teſte Ser.

Nirei et Therſitę. NIREVS

Ecce deniq; vel Menipp⁹ hic iudex erit: vter noſtrũ ſit formoſior. Dic Menippe/ an nõ tibi videor forma pſtantior? MENIP. Imo quã ſitis: prius arbitror iudicãdũ. Nã hoc opinor ſcito eſt op⁹. NIRE. Nireus ac Therſites. MENIP. Vter Nireus vter Therſites? nõdũ em̃ vel hoc ſatis liquet. THER. Iam vnum hoc vinco: q; tibi ſum ſimilis neq; tanto pere me pcellis: quantopere te cecus ille Homerus extulit: vnum omnium formoſiſſimum appellans. Quin ego faſtigiato vertice/ rariſq; et imperis capillis ille: nihilo te inferior viſus ſum arbitro Iã vero tẽpus eſt/ vti pnũcies Menippe: vtrum altero formoſiorẽ exiſtimes. NIR. Mir ni me Aglaia charopeq; pgnatũ/ Qui vir pulcherrim⁹ vn⁹ oib⁹ e grais patneia ad Pergama veni. MENI. At q nõ itẽ ſub terrã opinor pulcherrimus veniſti: quippe q reliqs qdẽ oſſib⁹/ alijs appareas aſſimilis. porro caluaria hoc vno inſigni a Therſitę caluaria dignoſci poſſit q tua delicata eſt ac mollicula Quãqdem iſthuc habes effeminatum ac neutiq; viro decorũ. NIRE. Atqui Homerum percõtare qua ſpecie tum fuerim/ quum inter Grecorum copias militarẽ.

MENIP. Tu quidem ſomnia mihi narras. At ego ea ſpecto q̄ video/ q̄q; tibi adſunt in p̄ſentia. Cetera iſta noram: q id tēporis viuebāt. NIRE. Quid igitur tandē? An nō ego hic formoſior Menippe? MENIP. Neq; tu/ neq; q̄ſq; alius formoſus hoc loco. Siquidem apud inferos equalitas eſt: pareſq; ſunt omnes THER. Mihi quidem vel hoc ſat eſt.

¶ Nireus erat omniū grecorū/ qui ad troiam nauigauerunt ſpecioſiſſim⁹. infra tamē achillē. ſed erat imbellis. Therſites teſte homero in .ij. iliados fuit fediſſim⁹ omniū qui ad troiam nauigauerūt. altero oculo ſtrabone/ altero pede claudo/ āguſtiſſimis humeris/ et ad pectus vſq; cōtractis/ vertice acuminato/ raro capillo. ¶ Opus ē ſcito. i. ſcire participium p̄teriti temporis ablatiui caſus elegāter p̄ infinitiuo iūgitur his nominib⁹ opus et vſus. ¶ Homerus fuit omniū poetarū clariſſimus/ atq; adeo pauper vt luminibus egritudine amiſſis non eſſet illi vnde ſumpt⁹ puero a quo duceretur impenderet. cuius patrie fuerit maxime diſſenſum eſt. vñ teſte Gellio ſeptē vrbes certant de ſtirpe inſignis homeri. ¶ Smyrna Rhodos Colophon. Salamin. Chios Argos Athene. In io aſie inſula deceſſit/ et ſepultus eſt. vt in Gelliū notauit Jacobus Bononienſis homo impenſe doctus. ¶ Id temporis. i. eo tempore/ venuſtiſſime enim ſic vtimur id temporis pro eo tempore. Gelli⁹. Si libri copia fuiſſet id temporis. Cice. Ad me venturus eſſe id temporis predixeram.

¶ Diogenis ac Mauſoli. DIOGENES

O hetu Car/ q̄re tādē inſolēs es tibiq; places/ ac dignū te credis q vn⁹ nobis oib⁹ anteponare? MAVSO. Primū regni noie o tu Diogēes: q̄ppe q Carie iperauerim vniuerſe: p̄terea Lydie q̄ſq; gētib⁹ aliq̄t. Tū āt ⁊ inſulas non nullas ſubegerim. Miletū vſq; p̄uenerī. pleriſq; Jonie partib⁹ vaſtatis. Ad hec formoſus erā ac p̄cerus/ ac bellicis in reb⁹ ſtrenuus. Poſtremo: qd̄ eſt oim maximū: in Halicarnaſſo monumentū erectū habeo/ ſingulari magnitudine: quātū videlicet defunctorū ali⁹ nemo poſſidet/ neq; pari etiā pulchritudine cōditū: viris ſcʒ atq; eq̄s/ pulcherrio e ſaxo/ viuā formā abſolutiſſimo artificio expreſſis: adeo vt vel phanū aliqd̄ ſit ille haud facile q̄s inueniat Nū iniuria tibi videor: has ob res mihi placere atq; efferri? DIO. Nū ob imp̄ium ais/ ob formā atq; ob ſepulchri molē? MAV. Per

Põnẽ ob hęc eiquã. DIO. Atq̄ o formoſe Mauſole neq̧ vires iã il-
lę/neq̧ forma tibi iã adeſt. Adeo vt ſi quẽ arbitꝝ de formę ꝑcellẽtia
deligerim⁹/haud ꝗ̃q̧ dicere potis ſit: quãobrẽ tua caluaria meę
ſit anteferẽda: ſiq̄dẽ vtraq̧ pariter tũ calua/tũ nuda: vtriq̧ dẽtes
pariter oſtẽdim⁹/parit̄ oculis orbati ſum⁹/pariter narib⁹ ſimis
ac ſurſum hiãtib⁹ deformati. Cęterꝝ ſepulchꝝ/ac ſaxa illa ꝑcioſa
Halicarnaſſeis fortiſã iactare licebit/⁊ hoſpitib⁹ gl̄ię cauſa oſtẽta-
re/tãq̃ꝫ q̄ magnificã quãdã apŏ ſe ſtructurã habeãt: veꝝ q̄d hinc
ꝯmoditatis ad te redeat vir egregie/neq̃q̃ꝫ video: niſi forſan illŏ cõ-
modũ vocas q̧ pl⁹ oneris atq̧ nos ſuſtines/ſub tã ingẽtib⁹ ſaxis
ꝑſſus ac laborãs. MAV. Ita ne nihil illa mihi ꝯducũt oĩa? pla-
neq̧ pares erũt Mauſol⁹ ac Diogenes? DIO. Imo haud pa-
res/iquã vir clariſſime. Nã Mauſol⁹ diſcruciabit̄ q̄ties caꝝ reꝝ in
mẽtẽ veniet q̄b⁹ in vita florere ꝯſueuit. At Diogenes interieũ ride-
bit. Atq̧ ille q̄dẽ de ſuo illo monumẽto q̄d eſt in Halicarnaſſo me-
morabit/ab vxore Artemiſia/atq̧ ſorore parato: ꝯtra Diogenes ne-
ſcit q̄dẽ ſuo de corpore nouit nũq̄d habeat ſepulchꝝ. Neq̧ enĩ illi eo-
ra curę eſt. Veꝝ apŏ viros excellẽtiſſimos ſui memoriã famãq̧
reliq̄t/vt q̄ vitã ꝑegerit viro dignã: tuo monumẽto Carũ abiectiſ-
ſime/celſiorẽ: ac tutiore in loco ſubſtructã.

¶ Caria regio eſt minoris Aſię inter Lyciam ⁊ Romam. inde Car caros aliquis de Caria. cuius fęmininũ eſt carra. teſte Raphaele Regio in quarto metamor. ouidij. In caria regnauit Mauſol⁹/quẽ vxor eius amaſſe dr̄/ vt cineres ei⁹ cũ odoribus mixtos biberit. Sepulchrum p̄terea edificauerit tam egregijs operibus vt inter ſeptẽ orbis miracula cõputetur: quod manſoleũ nuncupatur. ¶ Sinope. es. vrbs fuit Cappadocię/et patria Diogenis. vt docet Pompon⁹. ¶ Jonia regio eſt in extremitate minoris Aſię media inter Cariã ⁊ ęoliam. cuius regionis Milet⁹ vrbs caput eſt. ¶ Halicarnaſſus metropolis eſt Carię regionis in qua nobile mauſoleũ extat. ¶ Quoties ⁊ toties ſine n ſcribi. Caper grãmatic⁹ precipit. ¶ Carum rerum in mẽtem venit/ ſaneq̧ eleganter dicitur. Et ſubauditur recordatio. Qualitas/ſtatus memoria/ aut aliquid ſimile. vt vult Valla. Cice. Cum illius diei mihi in mentem venit. Dicimus etiam In mentem venit de illa re.

VEniſti tandē ⁊ tu Polyſtrate ad nos quū annos vixeris haud multo pauciores cētū opinor. PO. Nonaginta octo Simyle. SIMP. Sꝫ quā triginta illos annos egiſti: qb⁹ mihi fueras ſupſtes Nā ipſe perij te ferme ſeptuagenario. POLP. Q̄ꝫ ſuauiſſime ꝓfecto: etiā ſi hoc mirū tibi videbit̄. SIMP. Mirū vero: ſi quidē tibi primū ſeni/ deinde inualido/ poſtremo etiā orbo q̄cq̄ꝫ poterat eſſe in vita ſuaue. POL. Principio nihil erat qd̄ nō poſſem. P̄terea pueri formoſi ꝯplures aderāt: tū mulieres nitidiſſimę: vnguēta/ vinum mire fragrans poſtremo mēſę vel ſiculis illis lautiores. SIMP. Noua narras. Nā ego te plane ſordidū ac parciſſimū eſſe ſciebā. POLP. Atqui vir p̄clare/ ex alienis arcis opes mihi ſubſcatebant. Tum diluculo ꝓtinus q̄ꝫ plurimi mortales ad fores meas vētitabāt: ⁊ multaqꝫ ex oī rerū gn̄e q̄ terrarū vbiuis pulcherrimę reperiuntur munera deportabantur. SIMP. Num me defuncto regnū geſſiſti? POLP. Minime: verum amantes habebā innumeros. SI. Non poſſum non ridere. Tu ne amantes: tāt⁹ natu quū eſſes: vixqꝫ tibi dentes ſupereſſent quatuor? PO. Habebā per Iouem/ eoſdem optimates ciuitatis. Quumqꝫ eſſem tum ſenex/ tū calu⁹ ſicuti vides: p̄terea lippiēs etiā ac ſenio ceruties: poſtremo naribus muccoſis: tamē cupidiſſime mihi inſeruiebāt: adeo vt is felix videret̄: quēcūqꝫ vel aſpexiſſem modo. SIMP.

Num tu quoq; quēadmodum Phaon ille/ Venerē aliquam i Chio transuexisti: ut ob id optanti tibi illa dederit/ rursum ad iuuentā redire: ac denuo formoſum atq; amabilē fieri? POLY. Haud quaq;. Quin magis quū talis eſſem qualem dixi: tamē ſupra modū adamabar. SIMY. Aenigmata narras. PO. Atqui notiſſimus eſt hic amor quam uulgo ſit frequens. nempe erga ſenes orbos ac diuites. SIMY. Nunc tua forma unde tibi profecta fuerit intelligo uir egregie/ nimirum ab aurea illa Venere. PO. Verum tamen non parum multas commoditates ab amantibꝰ tuli Simyle: propemodum etiā adoratus ab illis Porro ſępius etiam quaſi procax illis illudebam/ excludēs interdum; nonnullos eorū Interim illi inter ſeſe decertabant et in ambiendis primis apud me partibus/ alium alius anteire nitebatur. SI. Sed age de facultatibus tuis quid tandē ſtatueras? PO. Palam quidem affirmabam/ me unumquēq; illorum relicturum heredem. Idq; illi quum crederent futurum: certatim ſe quiſq; obſequentiorem atq; adulantiorē pbebat Cęterum alteras illas ueras tabulas/ quas apud me ſeruauerā/ reliqui: in quibus oēs illos plorare iuſſi. SI. At poſtremę illę tabulę/ quem pronūciabant heredem? Num e cognatis quempiam? PO. Nō per Iouem/ Imo nouitium quendā ex formoſis illis adoleſcētulis natione Phrygem. SI. Quot annos natum Polyſtrate? PO. Viginti ferme. SI. Iam intelligo quibus obſequijs ille te deme

ruerit. PO. Atqui multo illis dignior/ q̃ ſcriberetur heres. etiã ſi barbarus erat ac perditus. Quẽ iã ipſi etiã optimates colũt captãtq3. Is igitur mihi extitit heres Iãq3 inter patricios uſſerat/ ſubraſo mẽto/ barbaroq3 cultu ac lingua. Quin cũ Codro generoſiorẽ/ Nireo formoſiorẽ/ Ulyſſe prudẽtiorẽ eſſe ꝓdicãt. MER. Nõ laboro vel toti' gręcię ſit iperator/ ſi libet: mõ ne illi potiatur hereditate.

¶ Sicula mẽſa ſplẽdida atq3 opipera dicebat: vñ Plato de rep. li. iij. ſyracuſanã amice mẽſam & ſiculã in obſonijs varietatẽ nõ videris approbare ita. D. Eraſm' cẽturia. ij. chiliadis. ij. Natu. i. natiuitate & ętate/ ablts ſol' in vſu eſt teſte Ser. Muc' ẽ narium immũdicies. Iñ mucoſ' muco plen' & obſit'. Phaon traijciẽdis. viatorib' de ripa in ripã victũ ſibi ꝗritauit/ cumq3 ſemel venerẽ nulla ꝓmiſſa mercede trãſuexiſſz/ ignorãs q' dea eẽt/ ab ea alabaſtrũ vnguẽto plenã mercedis loco accepit/ q̃ cũ ſe perunxiſſz formoſiſſim' oim mortaliũ apparuit. atq3 a Sapho poetria celeberrīa adamat' poſt tãdẽ mech' inſect' eſt. Chios inſula ẽ in mari ęgęo leſbo vicina/ q̃ paruo freto ab aſia diuidit. Procax. i. ꝓteru' & ꝯtumelioſ'/ procari veteres petere dicebãt. vñ Procax impudẽs in petẽdo & laſciu' ſiue libidinoſ': & q' impudice mulieres ne verbis q̃dẽ turpib' & mordacib' abſtinẽt Procatia ꝯtumelia ẽ & ꝓcax ꝯtumelioſ' & ꝓteru'. Phrygia. vir ex phrygia Eſt aũt phrygia regio minoris aſię. & in ea eſt Trois ꝓuincia/ cui' caput Iliũ fuit olim regis pami. Fęmina. ꝓo ẽ phrygia. Virgi. O verę phrygię. Demeruerit/ deuinxerit. & de te bñ merẽdo obligauerit/ nã demereri eſt meritis obligare. Quintilianus. Ut pleniore obſequio demererer amãtiſſimos mei. Nec capitur demereri pro male facere/ vt vulg' putat. ſed cõmeremur mala/ meremur bona vt vult Donatus. Perditus dicitur qui in omne ſcelus eſt traditus teſte Ualla. Nam per in compoſitiõe aliquando capitur in malũ. Iuue. ſatyra octaua. libera ſi dentur populo ſuffragia quis tam ꝑdit' vt dubitet ſenecã ꝑferre neroni. Codrus athenienſiũ dux cũ bellũ eẽt cũ laconib'/ exſtaretq3 oraculũ illos poſſe vincere/ quorũ dux in bello caderet/ ſumpta humili veſte iuxta hoſtilia caſtra iurgio hoſtes ſic laceſſiuit/ vt incognit' necaretur. hec Ser. vnde hoſtes cognito Codri corpore ꝑ ãnulum quem geſtabat ſine ꝑlio diſceſſerunt. Hinc cũ quẽpiã generoſiſſimum ſignificare volumus/ dicimus Codro generoſior.

Ueneris & Cupidinis. UENUS

Quid tandẽ in cauſa eſt Cupido: ut quũ reliquos deos omnis adortus expugnaris Iouem ipſum/ Neptunũ Apollinẽ Iunonem/ me deniq3 matrem/ ab vna Minerua temperes: neq3 aduerſus hanc nec vllam habeat incendiũ nia fax. & iaculis vacua ſit pharetra/ tum & ipſe arcu careas/ neq3 iaculari noris? CUPIDO. Equidem hanc metuo mater. eſt enim formidabilis truculẽtaq3 aſpectu: ac ferocitate quadã ſupra

modū virili. Proinde ſi quā tenſo arcu petā illā: galeę criſtā quati
ens/ expauefacit me: moxq; formidine tremere occipio. ſic vt ar-
ma mihi e manibus excidant. VENVS. Atqui Mars an nō
erat hac formidabilior? Et hunc tamen ſuperatum exarmaſti.
CVPI. Jmmo ille cupide me recipit atq; vltro etiā inuitat Verū
Minerua ſemꝑ adductis ſupercilijs obſeruat Quin aliqn̄ temere
ad illā aduolaui facē ꝓpius admouēs. At illa/ ſi quidē ad me ac-
ceſſeris inq̄t/ ꝑ parētē Jouē quis modo te ɔfecero: aut lācea te trā-
figā: aut pedib⁹ acceptū in tartara dabo ꝑcipitē/ aut ipſa te diſcer
pam. plurima itē id gen⁹ cōminabat̄. Ad hęc acrib⁹ obtuet̄ ocu
lis: poſtremo & i pectore faciē quādā geſtat horrēdā viperis capil-
loꝝ vice cōmatā hāc nimiꝝ maximopere formido Territat eīn
me/ fugioq; q̄ties eā aſpicio. VE. Eſto ſane Minervā metuis vt
ais/ atq; hui⁹ geſtamē gorgona reformidas: idq; cū Jouis ipſi⁹
fulmē nō formidaueris Ceteꝝ Muſę quā ob cauſam abs te non
feriunt̄: atq; a tuis iaculis tutę agūt? Nū & hęc criſtas quatiunt
aut gorgonas ꝓtendūt? CVPI. Has q̄dē reuereor mater Sūt
eīn vultu pudico ac reuerēdo: ꝓterea ſemꝑ aliq̄ tenētur ſtudio: ſp
cantionib⁹ animū intentū gerūt. Quin ipſe etiā nō raro illis aſ-
ſiſto: carminis ſuauitate delinit⁹. VENVS. Eſto nec has ado
riris/ ꝓpterea ꝙ ſint reuerēdę: at Dianā q̄ tādē grā nō vulneras?
CVP. Vt breuiter dicā/ hāc nc deꝓhendere q̄dē vſq; ſum potis:
quippe ꝑpetuo ꝑ montes fugitantē Ad hęc alteri⁹ cuiuſdā ſui cu
pidinis illa tenet̄ cupidine. VE. Cui⁹ o gnate? CVPIDO

Nempe venatū in ceruorum ⁊ hinnulorum/quos inſectatur vt ca-
piat: ac iaculo figat. Ac proſus tota rerum huiuſmodi ſtudio
tenetur. Tamē eū fratrem eius qui nimirum arcu valet ⁊ ipſe ſe-
itq3 eminus. VE. Tenero quāe. eū ſepenūero ſagitta vulneraſti

Cupido martis et veneris fuit filius/quem deluſi veteres ingentis potētię amo-
ris eſſe deum voluerunt. Pingebatur puer imberbis/cecus/alatus/facem geſtans
et ſagittas: quarum vna cuſpide aurata vulneratos ad amorem/altera plumbea ad
odium impellit: quorum omnium rationem pulcherrimis verſibus Pius pontifex ⁊
Marullus ingenioſiſſime complexi ſunt..

Martis ac Mercurij. MARS

AUdiſtin Mercuri cuiuſmodi nobis minatus ſit Iup
piter? q̄3 ſuperba/q̄3q3 dictu abſurda? Ego inq̄t ſi vo
luero/catenā ex ęthere dimittam: vnde ſi vos ſuſpenſi
me vi detrahere conemini/luſeritis operam. Nunq̄3 enī me de-
orſum trahetis Contra ego vos velim in altum attrahere nō vos
modo/verū etiā cū terrā ipſam/tum mare pariter ſubuectum in
ſublime ſuſtulero. Ad hęc alia permulta q̄ tu quoq3 audiſti. At ego
ſi quidem cum vno quolibet ſingulatim conferatur/ita p̄ſtātio-
rem eū eſſe/viribuſq3 ſuperiorem/haud quaq̄3 negauerim. verum
vnum tam multis pariter in tantū antecellere/vt eū ne pondere
q̄dem vincere q̄amus/etiā ac mare nobis adiunxerimus: id neu
tiq̄3 crediderim. MER. Bona verba Mars. Neq3 enī ſat tutū
eſt iſta loqui/ne quid forte mali nobis hęc petulantia conciliet.
MARS. An vero credis apud quēlibet hęc dicturum me? Imo
apud te ſolum id audeo/quem linguę continentis eſſe ſciebam
Sed quod mihi maxime ridiculum videbatur/cū quū hęc mini
tantem audirem/haud q̄am apud te reticere. etenim memineram

quum non ita multo ante Neptunus/ Juno/ ac pallas/ mota ad
uersus eum seditiõe machinarentur comprẽhensum illum in vin
cula cõiicere: quãtopere formidarit: vtq; in sem̃ speciẽ sese uer/
terit. Jdq; cũ tres duntaxat essent dij. Quod ni Thetis misericordia
commota/ Briareum Centimanum illi auxiliatum accersuisset:
ipso pariter cum fulmine ac tonitru vinctus erat. Hec reputanti
mihi ridere libebat eius magniloquentiã iactantiãq;. MEN.
Tace. Bona verba. Neq; enim tutum est ista vel tibi dicere: vel
audire mihi. Finis.

¶ Juppiter/ Juno/ neptunus/ et pluto saturni et opis filij fuerũt. Uerum iuppiter iunonem sororem suam eodẽ secum partu editam vxorem duxerat/ et cũ plutone neptunoq; fratribus regnũ partitus olympũ sibi reseruans habitauit. Quã insignis stupris et adulterijs fuerit/ non ipse tantũ/ sed et reliqua gentiliũ caterua poetarum carmina personant: et numerosa ex varijs mulieribus suscepta soboles docet. Appollo Jouis et Latone filius a poetis dicitur medicinę artis repertor/ diuinitatis deus/ et musarũ preses. Minerua sapientię dea/ et omniũ bonarũ artium inuentrix appellatur. Hanc dicunt poetę Jouis filiam sine matre: ita q cũ Juppiter videret Junonem vxorẽ suam non ferentem liberos/ percusso capite armatam mineruã emisit. Oui. in .iij. fastorũ. An quia de capitis fertur sine matre paterni Uertice cũ clypeo prosiluisse suo. Eadem dicitur belli inuentrix et princeps. hanc toruam oculis/ et armis insignẽ longamq; hastam cum cristallino clypeo in quo erat caput Medusę ferre dicunt poetę. De qua re talem fingunt poetę fabulam. Medusa vna Gorgonum cum a Neptuno in templo minerue stuprata esset/ irata dea ne tantum crimen inultum maneret crines eius quibus neptuno placuerat/ in angues vertit: deditq; vt eam aspiciẽtes in saxa verterentur. hanc postea Perseus Jouis danaesq; filius acceptis talaribus et falcato ense Mercurij/ item et scuto Palladis medusam vnico ictu interemit. Unde Pallas vt terribilior hostibus videretur/ Gorgonis caput in suo clypeo gestauit. Ouidi. Gorgoneũ crinem turpes mutauit in hydros/ Nunc quoq; vt attonitos formidine terreat hostes Pectore in aduerso/ quos fecit sustinet angues. Pharetra theca sagittarũ. Inde cupido pharetratus dicitur. Superciliis. Cilium est superius oculi operimentum. Jn supercilium infima pars frontis q̃ deminet oculo: et qm̃ illo multis modis animũ indicam⁹ ponit p grauitate: et etiã supbia. Minerua ergo supcilijs adductis. i. constrictis/ quod irati factitãt/ obseruat. i. notat et custodit attentissime ne amoris iaculo eam feram. Temere aduerbiũ est q̃litatis significans stulte inconsiderate/ siue sine causa. Seneca in Octa. Nihil in propinquos temere constitui decet. Qui post Ciceronem nati sunt temere p fere acceperunt teste Ualla. Tartarus pprie est locus infimus infernorum. Musę vt dicit Hesiodus ex Joue et Mnemosyne hoc est memoria natę sunt: et sunt nouem q̃rum nola et inuenta sic percurrit Uergili⁹. Clio historias inuenit. Melpomene tragędias. Thalia comędias. Euterpe tybias. Terpsichore psalteriũ. Erato geometriã. Calliope literas. Urania astrologiam. Polymnia rhetoricam. Diana Jouis filia ex latona eodem partu cum apolline nata dicitur: q̃ virginitatis studio hominum consortia fugiens siluas incolebat venatiõi intenta: quare cum arcu et pharetra illam incessisse scribunt poetę. Uergi. Illa pharetram fert humero. ¶ Hęc bone Lector vocabulorum elucidatio/ ad priorem dialogum cuius initium (Quid tandem) pertinet.

¶ Mars belli deus/ Junonis fuit filius absq; patre vt scribit Ouidi⁹ in fastis. Nam Juno cõmota q Juppiter absq; muliere mineruã concusso capite emisisset/ ad oceanũ

perrexit [illegible] quo pacto et ipſa ſine viro concipere poſſet. [illegible]
cum deceſſiſſet laſſa a dea flora vxore zephiri eſt edocta in campis olenijs florem e
quo tacto repente conciperet. id poſtq̃ feciſſet martē cõcepit et peperit. hic deus ſ
dirus atq̃ cruentus inter alias multas venerem adamauit / et cupidinē genuit. Cõ
tra. i. ediuerſo econtrario. Et eſt aduerbiũ Uirgili⁹ in primo eneidos. Sic venus e
veneris contra ſic filius orſus. Aliquando etiã cõtra aduerbialiter capitur et ſigſ
ex oppoſito / econtra putant doctiores latine non dici. Briareus fuit titanis et ter
re filius fraterq̃ cotti et gygis centumanus Jouiſq̃ amicus de quo theodotius talē
fabulam refert q̃ commoti dij aduerſus iouē Juno puta et neptunus vna cum palla
de in domo Nerei patris thetidis deliberauerunt cathenã facere et dormienti Jo
ui inijcere quod thetis Nerei filia et mater achillis celum aſcendens Joui retulit e
ſecum briareum Joui auxiliatum adduxit: quē cũ vidiſſent coniurati eo q̃ fortiſſimus
eſtimaretur confeſtim a ceptis deſiſtere et ſic tutatus eſt Juppiter Latini autem po
ete ſcribunt briareũ Jouis et deorum hoſtem infeſtiſſimum fuiſſe / eumq̃ in forib⁹ in
ferni excubias agere ſcribit virgilius in ſexto.

Mercurij & Maie. MERCVRIVS

Eſt vero mater deus quiſq̃z in celo me miſerior? MA.
Caue ne q̃d iſtiuſmõi dixeris mercuri. MER. Quid
nõ dicã: q q̃de tm̃ negotiorũ ſol⁹ ſuſtineã: q̃b⁹ delaſſor
in tã multa miniſteria diſtract⁹: Nã mane ꝑim⁹ ſurgendũ eſt
mihi / ſtatiq̃z verrendũ cenaculũ / ubi dĩ potãt. Tũ ubi curiã in
q̃ cõſultant undiq̃z ſtrauero: ac ſingula ita ut oportet compoſue
ro: Joui neceſſum eſt aſſiſtere / ac perferendis illius mandatis to
to die ſurſum ac deorſum curſitare: inſuper quum redeo / pulueru
lentus adhuc / Ambroſiam apponere cogor. Porro priuſq̃z noui
tius iſte pocillator aduenisset: ego nectar etiam miniſtrabam.
Quodq̃z eſt omnium indigniſſimum / ſoli omnium ne noctu q̃
dem agere quietem licet: verum id quoq̃z temporis neceſſe habeo
defunctorum animas ad Plutonem deducere: manuſq̃z gre
gi me ducem prebere: tum autem & tribunalibus aſſiſtere. Neq̃z
enim mihi ſufficiebant ſcilicet diuina negotia: dum verſor in pa
leſtris: dum in concionibus preconis vices ago: dum oratores in

ſtruo: niſi hęc quoqꝫ ꝓuincia accedat/ vt ſimul etiam vmbrarum
tres diſponam. Atqui Ledę filij alternis inter ipſos vicibus apud
ſuperos atqꝫ inferos agitant. Mihi neceſſe eſt quotidie/ tum hoc
tum illud pariter agere. Deinde duo illi Alcmena ac Semele mi
ſeris progniti mulieribus/ ocioſi in ꝯuiuijs accumbunt: at ego
Maia Atlantide ꝓgenitꝰ illis miniſtro ſcilicet. Quin nūc cū re
cens Sidonea Cadmi filia reuerſus eſſem Nā ad hāc me legarat
viſuꝫ qd ageret puella/ ꝑuſqꝫ reſpiraſſem/ ⁊ adhuc anhelū de via
ꝑſum ad Argos emādauit viſuꝝ/ q cū Danae ageret Rurſum in
de in Boetiā ꝓfectꝰ inqt/ obiter Antiopā viſito Adeo vt plane iā pa
rituꝝ me negari. q ſi mihi licuiſſet/ lubēs ꝓfecto feciſſem: id qd ſo
lēt ꝗ in terris durā ſeruiūt ſeruitutē. MA. Miſſa fac iſta gnate
Decet em̄ p oīa morē gerere pri: cū ſis iuuenis. Ac nūc q iuſſus es
Argos ꝯtēde. Deīn in Beotiā: ne ſi ceſſatis fueriſqꝫ lētior/ plagas
etiā auferas Nā iracūdi ſunt q amāt.

¶ Maia atlantis ex pleione coniuge filia Ioui concubuit/ atqꝫ ex eo peperit mercu-
rium: quam Iuno prę omnibus pellicibus adamauit Ita vt mercurium mox natum.
ſuis vberibus lactauerit/ ſicqꝫ diuino lacte perfuſus (licet ex mortali natus) immor
talis tamen effectus eſt. dictuſqꝫ eſt mercurius deus facundię/ mercatorū/ paleſtrę
furum/ nunciuſqꝫ interpres deorum. galero tegitur alata fert talaria: et virgā cadu-
ceam: qua animas vt ſcribit virgilius ille euocat orco pallentes alias ſub triſtia tar
tara mittit. Protinus per i aduerbium eſt temporale. i. ſtatim Protenus p e aduer
bium locale: i. porro tenus author eſt caper grammaticus. ¶ Cęnaculum locus ap-
pellatur vbi cęnamus. vt auctor eſt varro. ſed poſtq̄ in ſuperiori parte cęnitare cepe
runt ſuperioris domus vniuerſa cęnacula dictaꝰ ſunt. Et cęnatio locus in ima ędiū
parte. ¶ Ambroſiam pro deorum cibo et vnguento vſurpant poetę nec temere: quia
dicitur immortalis. ¶ Martialis. Iuppiter ambroſia ſatur eſt/ et ne-
ctare viuit. de nectare Apuleius in ſexto. Tunc poculum nectaris quod vinum de-
orum eſt. Et capitur etiam ambroſia pro herba que alio nomine artemiſia dicitur.
¶ Nouicius pocillator. i. ganimedes/ fuit autem ganimedes trois regis dardano-
rum filius et ob admirandam pulchritudinem a Ioue in forma aquilę raptus: quem
Iuppiter pincernam ſuum fecit amota hebe Iunonis filia/ eo q dum ioui apud ęthi-
opas comeſſanti miniſtraret cadens/ corporis ſui obſcena omnibus ſuperis monſtra
uit. ¶ Paleſtra dicitur a noſtris luctatio Virgiliꝰ. Corporaqꝫ agreſti nudant predu-
ra paleſtra. Capitur etiam pro loco vbi exercebantur paleſtritę ſ. Ledę filij caſtor
et pollux. Cum caſtor in pugna aduerſus athenienſes cecidiſſet pollux ſuam immor-
talitatem cum illo communicauit et impetrauit a Ioue vt alternatim viuerent Uer.
in ſexto. Si fratrem pollux alterna morte redemit. ¶ Duo illi alcmena ⁊c. i. herc. ⁊c.
⁊ bacchꝰ Nā hercules fuit Iouis alcmenę filiꝰ/ bacchꝰ vo Iouis ex ſemele cadmi filia

Sidon oppidum eſt phenicię regionis: et apud Sidonem & tyrum Agenorem cum phenice regnaſſe ſcribit Euſebius. Cadmi filię quatuor fuere Semele/ Agaue/ Autonoe & Ino/ earum Semele Iouem concubuiſſe vulgatum eſt. Danae acriſij arguiuorum regis filia a patre in quadam turri concluſa fuit ob id quod in reſponſis habuit ſe manu eius qui ex filia naſceretur moriturum. ad hãc Juppiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluuium in gremium eius ſe cadere permiſit/ & ex eo compreſſa Perſeum genuit. Argos nomen eſt vnius regiunculę in grecia. Vñ greci argiui dicti ſunt. fuit & nomen aliquot oppidorum gręcię. & eſt in ſingulari neutri gñis/ in plurali vero maſculini. Obiter aduerbiũ eſt/ & ſignificat in tranſcurſu tranſeũter. & quod vulgo dicitur incidenter: quaſi p̃ter propoſitum dictio compoſita ex ob et iter. Antiopa lyci thebarum regis vxor fuit aſopi filia. vel vt alij volunt nyctei. Hanc Juppiter in ſatyrum conuerſus grauidam fecit: quę Zetum & Amphionem ex eo compreſſu peperit.

Veneris & Cupidinis. VENVS

CVpido quare/ vide quę facis flagitia. Nõ iam de his loquor quę te impulſore mortales in terra vel in ſe q̃ſqʒ/ vel inuicem alij in alios faciunt: verum de his age que apud ſuperos quoqʒ deſignas: qui quidem Iouem ipſum cogis varias aſſumere formas/ in quodcunqʒ tibi pro tempore viſum fuerit/ eum vertens. Tum Lunam e celo deuocas. Quin & Solem aliquoties compellis lentum apud Clymenen ceſſare aurigandi muneris oblitum. Nam quicquid iniurię in me matrẽ etiam committis/ audacter ac tanq̃ʒ tuto facis Verum tu q̃dem o deorum omnium confidentiſſime Rheam inſuper ipſam iam anum: pręterea deorum tam multorum parẽtem/ eo perpuliſti: vt puſionem adamet: atqʒ in Phrygium illum adoleſcentulum deperreat: ac tua iam opera inſanit. iunctiſqʒ leonibus/ adhibitis item Corybantibus: quippe qui et ipſi furore quodam ſunt afflati: per Idam montem ſurſum ac deorſum oberrat/ ipſa quidem Attis amore eiulans. Cęterum Corybãtum alius ſinum ipſe pe

[illegible] deſecat. alius demiſſa coma per montes fertur inſan⁹ alius cornu canit. alius tympano tonat. alius cymbalo perſtrepit. breuiter omnis vndiquaq; Ida tumultus atq; inſanię plena eſt. Proinde cuncta timeo. Metuo ne tale quid accidat/ quando quidem te produxi/ malum ingens: vt ſi quādo reſipiſcat Rhea: vel potius ſi pergat inſanire: Corybantibus imperet/ vt te correptū diſcerpant/ aut leonibus obijciant. Hic me ſollicitat metus q̄ videam tibi periculum imminere. CVPIDO. Ocioſo animo eſto mater. ſiquidem leonibus etiam ipſis iam familiaris ſum factus: ita vt ſępenumero conſcenſis eorum tergis/ prehenſaq; iuba/ equitis in morem inſidens/ illos agitem. At vero illi interim mihi caudis adblandiuntur: ac manum ori inſertam receptant/ lambūtq;: deinde mihi reddunt innocuam. Porro Rhea ipſa quando tādem vacauerit/ vt me vlciſcatur: quum in Atte ſit tota? Poſtremo quid ego pecco/ quum res pulchras vt ſunt oſtendo ac demonſtro? vos ne appetite res pulchras. Quare his de rebus ne in me crimen conferte. Nū vis ipſa tu mater/ vti neq; tu poſthac Martem ames/ neq; ille te? VENVS. Vt es peruicax: et nulla in re nō ſuperas. At tū horum q̄ dixi aliquā memineris.

¶ Deſignare vetuſtiſſimo ſignificatu eſt rem nouam facere in vtranq; partem/ & bonam et malam. ſicuti docet Donatus enarrans illud Teren. in Adel. Nam illa quę facta ſunt omitto: modo quid deſignauit/ fores effregit. Varias formas/ nam Iuppiter impatientia amoris ſe vertit in taurum/ in aquilam/ olorem/ ſatyrum/ amphitryonem/ aurum/ ignem/ paſtorem/ ſerpentem. vt ſcribit Ouidius in ſexto Metamor. ¶ Endimion paſtor fuit admodum formoſus/ cum in lamio carię monte aliquando obdormiuiſſet a Luna deoſculatus eſt: quę in eius amorem exarſerat ita vt fratri bigas ſuas agitandas dederit. Seneca in hippolito. Arſit obſcuri dea clara mundi nocte deſerta nitidoſq; fratri/ tradidit currus aliter regendos. &c. Clymene fuit oceani & tethyos filia/ et quia forma preſtabat Soli placuit ex quo concepit Phaetontem & ſorores eius. Aurigor/ rego moderor. Valla hectori aliquis fratrum ſere iungabatur currum. Rhea quę & Cybele & Berecyntia & ops dicitur filia fuit Celi

et veſtę et ſaturni fratris ſui coniunx. Hanc poetę Iouis et aliorum plurium deorum matrem dixerunt:eiqȝ quadrigam a quatuor leonibus tractā aſſignauerunt/et capiti eius turritam coronam et ſceptrum manibus addiderunt Et cum incederet.ſacerdotes dicti galli tympana tangentes et ęra precedebant:et Coribantes armati illā ambibant. Atys puer phrygius adamatus a Rhea matre deorum cum ei caſtitatē promiſiſſet quam non ſeruauit/in furorem verſus ſeipſum excaſtrauit. ¶ Puſio dicitur parue paru* puer. Cice.in orōne ꝓ celio Puſio cū maiore ſorore cubitauit. Veteres eūdē puſum et puſam puellam dixerunt Capit̄ tñ ſepe ꝓ ſcorto maſculo. Corybātes ſacerdotes ſ cybeles ſiue Rhee q̄ in ſacrificiis matris deoꝝ armati ſaltātes/caſti ⁊ puri ſ aſſumpti corybātes ſūt appellati q inter ſaltandū capita iactent.

¶ Doridis ac Galatee DORIS

FOrmoſum amantem Galatea/nempe ſiculum iſtū paſtorem/aiunt amore tui deperire. GALATEA. Ne ride Doris:etenim qualis qualis eſt/Neptuno patre prognatus eſt. DORIS. Quid tum poſtea:ſi vel Ioue ipſo ſit progenitus:quum uſqȝ adeo agreſtis atqȝ hiſpidus appareat: quodqȝ eſt omnium deformiſſimum /unoculus. An vero credis genus illi quicq̄ȝ profuturum ad formā? GALATEA. Ne iſthuc quidem ipſum:q hiſpidus eſt atqȝ agreſtis vt tu vocas illum deformat:quin virile magis eſt. Porro oculus media in frōte decet etiam:quo quidem nihilo ſegnius cernit/q̄ȝ ſi duo forent. DORIS. Videris Galatea non amantem habere Polyphemum: ſed illum potius adamare/ ſic eum predicas. GALAT. Equidem haud adamo: ſed tamen inſignem iſtam veſtram inſultandi/opprobrandiqȝ petulantiam ferre non queo. Ac mihi nimirum inuidentia quadam iſthuc facere videmini propterea q ille quum forte aliquando gregē paſceret ſuum: noſqȝ e littorali ſpecula in littore ludentes cerneret in prominētibus Aetne pedib* qua videlicet inter montē ⁊ mare litt⁹ ſeſe in longū porrigit: vos

me aſpexit q̇dē/at ego oīm vna viſa ſim formoſiſſima: eoq̄3 in vnā
me ꝯiecerit oculū Ea res vos male habet. Nā argumētū eſt/me
forma preſtātiorē eſſe ac digniorē/q̄ amer: vos ꝯtra faſtiditas eē.
DORIS. An iſtō tibi putas inuidēdū videri: ſi ꝑmū paſtori/de
inde luſco formoſa viſa ſis? q̄3q̄3 q̇d aliō ille potuit in te ꝓbare ꝑter
cādorē? is illi placet opinor q̄ caſeo ⁊ lacti aſſueuerit: ꝓinde q̇cq̇d
his ſit ſile/id ꝓtin⁹ pulchꝝ iudicat Alioq̄ vbi libebit ſcire/q̄ ſis facie
de ſcopulo q̇ptā in aquā/ſiq̄ñ trāq̇lla ſteterit deſpectās teipſā ꝯ-
tēplare: videbis aliō nihil niſi ꝑpetuū cādorē Verꝝ is q̇dē nō ꝓba
tur/niſi rubor admixt⁹ illi decus illi iñpſerit. GA. Atq̇ ego illa imo
dice cādida/tñ eiuſmōi habeo amātē: quū interi e vobis nulla ſit
quā vel paſtor/vel nauta/vel portitor aliq̇s miret Ceterꝝ polyphe
mus (vt alia ne dicā) etiā canēdi ꝑit⁹ eſt. DO. Tace o Galatea.
audiuim⁹ illū canētē cū nuꝑ pmeſſet in te: ſed o ſctā Ven⁹/aſinū
rudere dixiſſes Nā lyre corp⁹ ſimillimū erat ceruino capiti oſſib⁹
denudato: tū cornua ꝓinde q̄ſi cubiti ꝓminebāt. His iūctis/ indu-
tiſq̄3 fidib⁹: ne ſumi q̇dē admonēs: agreſte q̇ddā ⁊ abſonū cātilla
bat: quū aliō interi ipſe voce caneret/aliō lyra ſuccineret. Ita vt tē-
ꝑare nobis neq̇rim⁹: q̇n rideremus amatoriā illā cātionē Nam
Echo ne rñdere q̇dē illi voluit balāti: quū ſit adeo garrula. Imo
puduiſſet ſi viſa fuiſſet ſtridulū illi⁹ ⁊ ridiculū cātū imitari Ad hęc
geſtabat in vlnis amaſi⁹ iſte delitias ſuas vrſi catulū pilis hirtū/
ſibi nō diſſimilē. q̇s āt nō inuideat tibi amicū iſtū galatea? GA.

Cum tu igitur Dori [illegible]
qui meo ſit formoſior: quiq3 doctius ac melius vel voce canat/ vel
cythara? D O R I S. Mihi quidem nullus eſt amator: neq3 me
hoc nomine iacto/ quaſi ſim vehementer amabilis/ veruntamen
iſtiuſmodi amicum/ qualis eſt Polyphemus nempe totus hir
cum olens/ tum crudis victitans carnibus. et hoſpites/ ſiqui ap
pulerint deuorans/ tibi habeas: eūq3 tu mutuū ames.

¶ Sicilia regio eſt fertiliſſima olim italie coniuncta. nunc mari diſcreta. inde ſiculus paſtor dict⁹ eſt poliphem⁹ ciclops cui oculus duntaxat vnus in fronte/ q̄ in ſicilia paſceret oues. de huius inuſitata magnitudine/ crudelitate in hoſpites/ aſtuq3 vlyſſis/ quo eum excecauit Vergi in tertio eneid. & Ouidius. xiij. meta. graphice ſcripſerunt. Doris nympha eſt ſeu dea maris oceani & tethyos filia ponitur pro aqua interdum veluti pleraq3 nomina deorum dearumq3 & inuentorum p̄ rebus vel inuentis vel quibus p̄ſunt. vt Teren. Sine cerere & baccho friget venus. Hiſpidus proprie ſetoſus dicitur. horrorem tamen quendam denotat qui vel natura vel incuria accidit. Unde poliphemus apud Ouidi. in. xiij. Barba viros decet hirteq3 in corpore ſete. Et diogenes interrogatus cur tam prolixam barbam nutriret: vt hanc tangens reſpondit meminerim me virum eſſe. Inſulto preter alia ſignificat irridere. Opprobrare eſt conuiciari et contumelioſe aliqua cuipiam obijcere [illegible] opprobrium ignominia/ dedecus. Specula locus eſt editus et eminens vnde p̄cul liceat videre et ſpeculari. ¶ Etna mons eſt ſicilie perpetuo igne incenſus qui flammas/ cinerem/ et fauillas frequenter euomit. in hoc ciclopes dicuntur Ioui fabricare fulmina. ¶ Iacere oculum in alium eſt amoris cauſa et beniuolentie quempiam blande aſpicere. ¶ Male habere quenq3 eſt vexare et torquere interdum egrum eſſe & morbo laborare. Immodice non modice ſed multum. ¶ Candorem perpetuum/ bene et conuenienter expreſſit colorem eximie album. et galatea dicitur q̄ſi lactis dea. ¶ Prurire proprie eſt vri deſiderio & appetitu confricandi ſeſe. Pruritus talis nature appetitus/ tranſſumitur hic vt libidinem notet qua homo laſciuiens in mulieris concupiſcentiā ardeſcit. ¶ Echo dea eſt q̄ clamantibus reſpondet. phiſici vocant repercuſſionem ſoni ex obiectu laterū loci cauernoſi/ aut concaui. ¶ Hircum olere/ eſt fetere more hirci.

¶ Diogenis et Alexandri. DIOGENES

Quid hoc rei eſt Alexander? Itane defunctus es tu quoq3
perinde atq3 nos omnes? ALEX. Vides nimirum
Diogenes. Tametſi mirandum non eſt: ſi homo cum ſiv
erim defunctus ſim. DIO. Nū ergo Iuppiter ille Hammon
mentiebatur: cum te ſuum filium eſſe diceret/ an vero tu Philip
po patre progenitus eras? ALEX. Haud dubie Philippo. Neq3
enim obijſſem: ſi Hāmone parente fuiſſem progenitus. DIO

Atqui de Olympiade etiam consimilia quędam ferebātur: pu-
ta draconem quendam cum ea fuiſſe cōgreſſum/ viſumq́ʒ in cu
biculo: ex eo grauidam peperiſſe tc. Porro Philippum errare
falliq́ʒ/ qui ſe tuum patrem eſſe crederet. ALEXAN. Inaudie
ram quidem et ipſe iſta quemadmodum tu: at nunc video neq́ʒ
matrem/ neq́ʒ Hammonios illos vates ſani quicq̃ʒ aut veri di-
xiſſe. DIOGE. Attamen illud illorum mendacium Alexan-
der ad res gerendas haud quaq̃ʒ tibi fuit inutile: propterea q̄ vul
gus te verebatur/ metuebatq́ʒ: quum deum eſſe crederet Sed dic
mihi/ cuinam tam ingens illud imperium moriens reliquiſti?
ALEXAN. Id equidem ignoro Diogenes. Celerius enim e vi-
ta ſubmouebar/ q̃ʒ vt eſſet otium de illo quicq̃ʒ ſtatuendi: prꝛter
id vnum: q̄ moriens Perdiccę annulum tradidi. Sed age quid
rides Diogenes? DIOGE. Quid ni rideam? An non memi
niſti quid Grꝛci fecerint: quum nuper tibi arrepto imperio/ adu
larentur: principemq́ʒ ac ducem aduerſus barbaros deligerēt?
Nonnulli vero in duodecim deorum numerum referrēt/ ac pha
na conſtituerent. deniq́ʒ ſacra facerent/ tanq̃ʒ draconis filio? Sed
illud mihi dicito/ vbi te ſepelierūt Macedones? ALEXAN. Eti
amdū in Babylone iaceo tertium iam diem. Porro Ptolomę⁹
ille ſatelles meus/ ſiquādo detur otium ab his rerum tumultib⁹
quę nunc inſtant/ pollicetur in Aegyptum deportaturum me: at
q́ʒ inibi ſepulturum/ quo videlicet vnus fiam ex diis Aegiptiis.

DIOGENES. Non poſſum non ridere Alexander/qui qui dem te videã etiam apud inferos deſpicientem/ſperantemq; fore:vt aliquando vel Anubis fias/vel Oſiris. Quin tu ſpes iſtas omittis o diuiniſſime: neq; enim fas eſt reuerti quẽq; qui ſemel paludem tranſmiſerit: atq; intra ſpecus hiatum deſcẽderit.propterea q neq; indiligens eſt Aeacus/neq; contemnendus Cerberus. Verum illud abs te diſcere peruelim:quo feras animo/ quoties in mentem redit/ quanta felicitate apud ſuperos relicta huc ſis profectus: puta capitis cuſtodibus/ſatellitibus/ducibus/ tum auri tanta vi:ad hoc populis qui te adorabant Pręterea Babylone Bactris/immanibus illis belluis/ dignitate gloria: deinde q eminebas conſpicuus: dum vectareris : dum amiculo candido caput haberes reuinctum: dum purpura circumamictus eſſes: Nunquid hęc te diſcruciant / quoties recurſant animo: Quid lachrymas ſtillas: An non id te ſapiens ille docuit Ariſtoteles:ne res eas quę a fortuna proficiſcantur/ſtabiles ac firmas exiſtimares: ALEXAN. Sapiens ille: quum ſit aſſentatorum omniũ perditiſſimus. Sine me ſolum Ariſtotelis facta ſcire:q; multa a me petierit/quę mihi ſcripſerit/deinde quemadmodum abuſus ſit mea illa ambitione: qua cupiebam eruditione cęteris pręſtare:quum mihi palparetur interim/ac prędicaret me/nunc ob formam/tanq; et ipſa ſummi boni pars quędam eſſet. nũc ob res geſtas atq; opes. Nam has q; in bonorũ numero collocãdas eſſe

ruſcbat/ne ſibi vitio verteretur/ꝙ eas acciperet. Plane preſtigio
ſus vir ille quidem erat ac fraudulentus o Diogenes. q̃ꝫq̃ꝫ illud
fructus ſcilicet ex illius ſapientia fero/ ꝙ nunc perinde quaſi ſum
mis de bonis excrutior/ob iſta que tu paulo ante cõmemoraſti.

DIOGENES. An ſcin quid facies? Oſtẽdam tibi moleſtie
iſtius remedium. Quandoquidem his in locis veratrum nõ ꝓ
uenit: fac vt Lethei fluminis aquam auidis faucibus attrahens
bibas: iterumqꝫ ac ſepius bibas. Atqꝫ eo pacto deſines de bonis
illis Ariſtotelicis diſcruciari Verum em̃ Clitum etiam illum/et
Caliſthenen video: cumqꝫ his alios compluris raptim huc ſeſe
ferẽtes/q̃ te diſcerpãt penaſqꝫ ſumãt/ob ea que quondã in illos cõ
miſiſti. q̃re fac in alterã hãc ripã te ↄferas ⁊ crebrꝰ (vt dixi) bibas.

¶ Hamos grece arena. Hamon arenarius Epitheton iouis. quia Juppiter colebatur in loco arenoſo et extremo Libie. quõ Appollo clarius eſt dictus ꝙ coleret in inſula claro. ¶ Olympias regina Macidonie mater Alexandri. Aliter tempꝰ quinqꝫ ãnorũ apud grecos ſicut apud latinos luſtrũ ſpaciũ eſt quinqꝫ annorũ. ¶ Errare eſt verum pro falſo/aut pro falſo verũ/aut certũ pro incerto aſſeuerare/ falli/ decipi. Hamonij vates/ ſacerdotes/ ꝓphete Jouis Hamonis. Perdica vnus ex ducibus Alexandri. ¶ Babilon vrbs Caldee ingens et ampla a turre Babel. qđ cõfuſionẽ notat. etenim cum vnica eſſet lingua et homines turrim vſqꝫ ſydera edificare ſtatuerẽt. deus linguam eorũ confudit. impietatẽqꝫ pluralitate ideomatũ plexit. ¶ Egyptus regio Libie vbi perpetua eſt ſerenitas atqꝫ ea cauſa Nilus fluuiꝰ illã ſingulis annis irrigat. Pro qꝫ magnitudine inundationis eius/ aut cariſtia eſt/ aut vilitas ãnone. Dij egyptij Jdola in egypto culta. q̃ plurima erant. ¶ Anubis mercurius in forma canis ab egyptijs veneratus/ Alij filiũ Oſiridis ꝙ canẽ inſigne geſtaret ſub canis imagine cultum dicunt. Oſiris rex egypti tandem in deos relatꝰ cũ vxore ſua iſide colitur ſub imagine bouis quẽ apin ſeu ſerapin appellant. ꝓpterea ꝙ ab vxore poſt cedẽ eiꝰ a fratre factam q̃ſitus ⁊ inuẽtus laceratus ibidẽ poſtea repertus Bos creditus ſit fuiſſe Oſiris ¶ Palus hic eſt aqua ſtagnalis apud inferos de qua verg. in ſexto. Eacus vnus inferorũ iudex Tres em̃ eſſe dicũtur Rhadamãthus Minos Eacus oẽs reges Cretenſes. et ob iuſticiã filij iouis dicti. ob ſeueritatẽ sũt apud inferos iudices eſtimati. ¶ Bactra regio ſcithie vltra Aſſiriã. nomen quoqꝫ vrbis q̃ caput regionis eſt. Bactri qui et Bactriani populus loci illiꝰ. Amiculũ rediniculũ vitta quam tenĩã vocãt Ariſtoteles ſummus phũs Alexandri p̃ceptor. Palpari/ adulari/ aſſentari. Preſtigioſus vir faſcinator/ verſipellis/ veratrũ/ helleborꝰ herba qua melancholia purgat/ ac mentis ſanitas conciliatur ¶ Lethe flumẽ inferorũ qđ qui guſtat oim rerũ obliuiſcitur ¶ Clitus nutricis Alexandri filiꝰ duxeiꝰ fidiſſimꝰ qui Alexandrũ pugnantẽ ab ictu letali ſeſe obijciẽs defendit. Sed tandẽ ab ebrio Alexandro ꝙ liberius p̃ris Philippi res geſtas extuliſſet interemptꝰ ¶ Chaliſtenes phũs Alexandrũ in Jndiã ſecutus et ab eo truncatꝰ naſum/ manus/ aures more fere in cauea recluſus fuit. ꝙ ipſũ non adoraret. et adorantes barbaros irrideret.

Menippi et Chironis. MENIPPVS

QUidem inaudiui Chiron/ te deus quum eſſes/ tamẽ optaſſe mortem. CHIRON. Vera nimirum ſunt iſta quę audiſti Menippe. Planeq; mortuus ſum/ ſi uti vides: quum mihi licuerit immortalem eſſe. MENIP. At quęnam te mortis cupido tenebat: rei videlicet/ quam vulg⁹ horreat? CHIRON. Dicam apud te/ virum neutiq̃; ſtultum atq; imperitum. Iam mihi deſierat eſſe iucundum immortali ate frui. MENIPPVS. Quid? An iniucundum erat te viuere/ lucemq; tueri? CHIRON. Erat inquam Menippe. tenim quod iucundum vocant/ id ego neutiq̃; ſimplex/ ſed variũ quiddam eſſe arbitror. Verum quum ego ſemper viuerem/ at ; iiſdem perpetuo rebus vterer: ſole/ luce/ cibo/ tum horę eędem ecurrerent: reliqua item omnia/ quęcunq; contingunt in vita/ eciproco quodam orbe redirent: atq; aliis alia per vices ſuccede ent: ſatietas videlicet eorum me cepit. Neq; enim in eo voluptas ſt ſita: ſi perpetuo fruaris iiſdem. ſed omnino in permutãdo po ta eſt. MENIPPVS. Probe loqueris Chiron. Ceterum ęc quę apud inferos agitur vita/ quinam tibi procedit: poſteaq̃; d hanc tanq̃; ad potiorem te contuliſti? CHIRON. Haud ſuauiter Menippe. Siquidem ęqualitas ipſa quiddam habet d modum populare. Nihil autem intereſt/ vtrum in luce quis

agat: an in tenebris. Preterea neqꝫ ſitiendum eſt nobis quemad modum apud ſuperos / neqꝫ eſuriendum: ſed eiuſmodi rerum omnium egentia vacamus. MENIPPVS. Vide Chiron ne temet ipſe inuoluas / neue eodem tibi recidat oratio. CHIR. Quamobrem iſthuc ais? MENIPPVS. Nempe / ſi illud tibi faſtidio fuit: q̄ in vita ſemper hiſdem ſimilibuſqꝫ rebus uten dum erat: quum hic itidem ſimilia ſint omnia. eundem ad mo- dum parient faſtidium. At de integro tibi querenda erit vite cō- mutatio: atqꝫ hinc quopiam aliam in vitam demigrandum id quod arbitror fieri non poſſe. CHIRON. Quid igitur faciun dum Menippe? MENIPPVS. Illud nimirum / uti ſapi ens quum ſis / quemadmodum opinor / et vulgo p̄dicāt: p̄ſentib⁹ reb⁹ ſis ꝯtent⁹: neqꝫ q̄cq̄ꝫ in his eſſe putes qḋ fieri nō q̄at.

Chiron centaurus ſaturni et phillyre filius omnes ſui tēporis bonitate et iuſticia ſuperauit argonautarum cum quibus nauigauit iudex et medicus eſculapium et a- chillem medicinam docuit quam et virtutes herbarum inuenit: in monte Pelio cū hoſpit e Herculis ſagittas hidre ſanguine tinctas quibus immania centaurorum cor pora proſtrauerat admirabundus tractaret vna manibus delapſa: atqꝫ in pedē de- cidens mire eū afflixit / ſed deorum miſeratione poſt nouem dies in aſtra tranſlatus eſt. Cupido deſideriū et cupiditas aliquando deus amoris veneris filius. Tueri videre / conſpicere Recurrere / redire Reciprocum / reflexum / repetitum Orbis circul⁹. circulatio Satietas / ſaturitas. Quinam / quo modo / quo pacto. Potior melior. Perſi. Quis potior iudex puerique quis aptior orbis. Egentia carentia. temet teipſum. Fa ſtidium nauſea / et quaſi contemptus cum faſtu. De integro rurſum iterum ab initio Demigrare mutare domicilium.

Menippi et Cerberi. MENIPPVS

MEus Cerbere / quandoquidem mihi tecum cognatio quedam intercedit: quum et ipſe ſim canis: dic mihi per Stygiam paludem / quomodo ſeſe habebat Socra

es quum huc accederet? Veriſimile eſt autem te/deus quum ſis non latrare modo/ verum etiam humano more loqui: ſi quan do velis. CERBERVS. Quum procul adhuc abeſſet Me nippe/viſus eſt conſtanti atq; interrito adire vultu: perinde qua ſi mortem nihil omnino formidaret: ac tanq; hoc ipſum vellet iis qui procul a ſpecus ingreſſu ſtabant/ oſtendere: verum ſimul at q; deſpexit in hiatum: viditq; profundum atq; atrum antri receſ ſum ſimulq; ego cunctantem etiam illum aconito mordens pe de correptum detraherem: infantium ritu eiulabat/ ſuoſq; deplo rabat liberos: nihilq; non faciebat: in omnem ſpeciem ſeſe con uertens. MENIPPVS. Num igitur fucate ſapiens erat ille: neq; vere mortem contemnebat? CERBERVS. Haud vere. Ceterum vbi vidit id eſſe neceſſe: audaciam quandam pre ſe ferebat: quaſi vero volens id eſſet paſſurus: quod alioqui vo lenti i nolenti tamen omnino fuerat ferendum. videlicet quo ſpe ctatoribus eſſet miraculo. Equidem illud in totum de viris iſti uſmodi vere poſſim dicere: ad fauces vſq; ſpecus intrepidi ſunt ac fortes: porro intus quum ſunt/ nihil mollius neq; fractius. MENIPPVS. Ceterum ego quonam animo tibi viſus ſum ſubiiſſe ſpecum? CERBERVS. Vnus mortalium Menippe/ ſic mihi viſus es ſubire: vt tuo dignum erat genere: et prior te Diogenes: propterea q; neutiq; adacti ſubieritis/ aut in truſi: Verum tum vltronei: tum ridentes: atq; omnibus plora

re renunciantes. ¶ FINIS.·

¶ Styx flumen apud inferos ꝑ qđ dij iurabant. Neq; peierare licebat alioqui ad cētum annos ambroſia nectareq; p̄uati fuiſſent. Socrates phūs athenienſis et apollinis iudicio ſapiētiſſim⁹ hic p̄m⁹ moralia docuit. tanteq; in ōni vita cōſtantie vt nullo tempore aut triſtior aut letior viſus ſit. neq; cū cicutā moritur⁹ biberet. q̄ cū vxorē duceret. Formidare/metuere/timere/ aconitū venenū. Liberi filij ingenui. Fucate ficte ſimulate Tuo genere tua ſecta tua ꝓfeſſiōe Ultronei volentes non coacti.

¶ Leuinus Linius ad ſtudioſam Iuuētutem.

Huc ades o ſtudioſe puer/ ſtudioſa iuuentus
Huc ades. hunc hilari perlege fronte librum.
Nulla cithereiaco polluta eſt pagina amore:
Quin ſoror hoc phebi caſta probabit opus.
Nec cynicos memorat/ caperata aut fronte Catones
Aut aliud ſi quid ruga ſenilis amet.
Sed gratas pueris Charitesq; ſalesq; iocoſq;
Et quicquid lepidi eſt iſte libellus habet.
Attica ſiue Venus iuuat/ aut oenotria lingua
Hanc habet atq; illam tantulus iſte liber.
Meonide aut Pelio multo eſt facundior author
Sed vetat impariles nomen inire modos.
Non minor interpres ſuccedit diuite vena
Vatibus auſonijs vnus Eraſmus honor.
Nempe hic ſiue pedum certa ſine lege vagatur
Pulchrum mellifluo Marcus vt ore ſonat.
Siue pedes ſtrictim numeroſo calce coercet
Naſonem pręſtat/ Vergiliumq; refert.
Quęlibet (inuideas) vel iam ſuperſtite Plauto
Vellet eraſmiacis muſa lepore loqui.
Huc ades ergo puer latij ſtudioſe leporis
Huc ades/ hunc hilari perlege fronte librum. Finis.

¶ Michael Hillenius Hoochſtratanus Antuerpię
Imprimebat. Anno dñi. M.CCCCC.XVII.